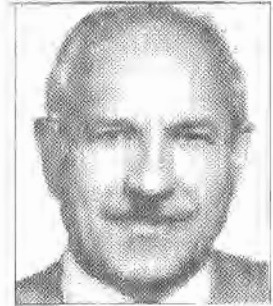

In memoriam

PROF. DR ASEN STANČEVIĆ

U subotu, 16. decembra 1995. u ranim jutarnjim satima prestalo je da kuca srce prof. dr Asena Stančevića, doajena voćarske nauke i struke u našoj zemlji i šire. Prestalo je da kuca srce plemenitog čovjeka, vrsnog saradnika, cijenjenog kolege, prijatelja svih poštovalaca poljoprivredne nauke, struke i zanimanja.

Asen je rođen 1915. godine u Lukavici kod Dimitrovgrada. Srednju poljoprivrednu školu završio je u Bukovu kod Negotina a Poljoprivredni fakultet u Zemunu. Doktorsku disertaciju je odbranio 1964. godine u Zagrebu.

Službovao je u više mjesta u Srbiji. Najprije kao upravnik Voćno-loznog rasadnika u Jagodini, zatim kao profesor Srednje poljoprivredne škole u Bukovu. Bio je direktor poljoprivrednih škola u Zaječaru i Peći, a od 1948. godine radi u Institutu za voćarstvo u Čačku u zvanju naučnog saradnika, višeg naučnog saradnika i naučnog savjetnika, obavljajući istovremeno i dužnost zamjenika direktora Instituta.

Za redovnog profesora Agronomskog fakulteta u Čačku izabran je 1979. godine i u tom zvanju je penzionisan 1983. godine.

Cjelokupna aktivnost prof. dr Asena Stančevića bila je široka i raznovrsna, prije svega naučno-istraživačka, a zatim nastavno-obrazovna, publicistička, društveno-politička i druga.

Tokom dugogodišnjeg rada u Institutu za voćarstvo stvorio je 9 sorti voćaka, i u raznim publikacijama objavio 124 naučna, 79 stručna rada i preko 1350 stručnih članaka iz oblasti voćarstva. Autor je 26 knjiga iz oblasti voćarstva, a započetu 27. "Razvoj voćarstva Jugoslavije" ostavio je na svojem radnom stolu nedovršenu. Od napisanih knjiga jedna je univerzitetski udžbenik, nekoliko udžbenici za više i srednje škole.

Prof. dr Asen Stančević je bio saradnik "Politike" i njegovi članci pisani lakim i razumljivim stilom uveliko su doprinijeli popularizaciji voćarske nauke i struke i unapređenju voćarstva Jugoslavije.

Kao vrstan organizator bio je inicijator osnivanja Jugoslovenskog naučnog voćarskog društva, Naučnog voćarskog društva Srbije, osnivač Udruženja voćara čačanskog kraja, njegov počasni predsjednik i jedan od njegovih najaktivnijih članova. Predsjednik naučnog voćarskog društva Srbije bio je u šest mandata a smrt ga je zatekla na funkciji predsjednika Jugoslovenskog naučnog voćarskog društva, glavnog i odgovornog urednika naučnog voćarskog časopisa "Jugoslovensko voćarstvo" i predsjednika Organizacionog odbora 10-og, jubilarnog Kongresa voćara Jugoslavije.

Za višegodišnji pregalački rad prof. dr Asen Stančević je primio brojna priznanja: *Orden rada III reda* 1958, *Povelju zaslužnog člana društva inženjera i tehničara Srbije* 1965, Prvomajsku nagradu regionalne privredne komore u Kraljevu 1972, Oktobarsku nagradu SO Čačak 1974, Diplomu Republičke privredne komore Srbije 1982, a u 1984. godini proglašen je za radnika i građanina opštine Čačak. Odlikovan je 1985. godine Ordenom rada sa crvenom zastavom.

Prof. dr Asen Stančević je bio neumorni radnik, u radu uvijek neposredan i maksimalno

angažovan na zadacima, odmjeran, tih, druželjubiv. Sa velikim zadovoljstvom je pomagao mladim kolegama svojim znanjem i umijećem u njihovom naučnom i stručnom usavršavanju i rješavanju problema i zadataka iz struke. Zbog tih i drugih cijenjenih osobina, doprinosa kolegama, struci, nauci i društvu u cjelini prof. dr Asen Stančević ostaće svojim likom i djelima u trajnoj uspomeni svih kolega i saradnika koji su ga poznavali a mladim i budućim generacijama enciklopedija naučnih i stručnih znanja.

Dr Ljubo Kržović

In memoriam

OBRAD ZARUBICA

dipl.inž.šumarstva

Poslije kraće bolesti, umro je u Podgorici 8. decembra 1993. naš dragi i cijenjeni kolega, diplomirani inženjer šumarstva Obrad Zarubica.

Rođen je u Bukovici - Provalija, opština Šavnik. Osnovnu školu završio je u Šavniku, a gimnaziju u Prištini. Šumarski fakultet završio je u Beogradu 1934. godine.

Prvo svoje radno mjesto dobio je 1934. godine u Sudu za ograničavanje državnih šuma u Pljevljima. Od 1934. do 1941. godine radio je u Direkciji šuma u Sarajevu, kao honorarni nadničar a kasnije kao činovnički pripravnik.

U vrijeme julskog narodnog ustanka 1941. godine, pokojni Obrad došao je u svoje rodno mjesto i saradivao u ustanku. Od februara 1942. bio je član Narodnooslobodilačkog odbora sela provalija i delegat za opštinski odbor u Žebljaku, sve do dolaska okupatorskih trupa u maju 1942. godine u srez šavnički, kada je uhapšen i odveden u zatvor u Podgorici, a potom u istražni zatvor u Cetinju, gdje je ostao godinu dana. Sudio mu je italijanski vojni ratni sud na Cetinju, nakon čega je on interniran u Italiju, odakle se vratio sredinom 1945. godine.

U poslijeratnom periodu Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva Narodne Republike Crne Gore postavilo ga je za šumarskog činovnika u Kolašinu a 1947. godine za direktora Šumskog gazdinstva u Ivangradu, gdje je ostao do 1954. godine.

Sa iskustvom i zapaženim rezultatima u struci biva premješten u Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva NRCG, gdje je na poslovima savjetnika, inspektora i načelnika u sektoru šumarstva radio do 1965. godine a zatim na radnom mjestu višeg samostalnog stručnog savjetnika u Republičkom sekretarijatu za privredu, sve do odlaska u zasluženu penziju.

Obrad je primjer radnog čovjeka i stručnjaka, koji je bezrezervno svoje znanje i iskustvo u struci posvetio interesima društva i njegovog napretka. Povjerene dužnosti obavljao je sa osobitom pažnjom i veoma savjesno i odgovorno.

Pokojni Obrad aktivno je učestvovao u radu Saveza inženjera i tehničara šumarstva i industrije za preradu drveta i dao veliki doprinos unapređenju struke. Do posljednjeg dana svog radnog vijeka izražavao je veliku energiju za stvaranje uslova za unapređivanje šumarstva i postizanje što boljih rezultata u očuvanju i unapređivanju svih funkcija šume.

Njegove divne osobine čovjeka i druga donijele su kolegi Obradu ugled i poštovanje u širokom krugu poznanika, a posebno među kolegama i saradnicima.

Za doprinos koji je dao za razvoj šumarske struke i za cjelokupni rad dobio je zaslužena društvena priznanja. Više puta je nagrađivan, između ostalog i poveljom zaslužnog člana Saveza inženjera i tehničara šumarstva i industrije za preradu drveta Jugoslavije.

Pokojni Obrad bio je principijelan i strog do samokritičnosti u životu i radu, skroman i druželjubiv, pošten, ponosan i dostojanstven, pun razumijevanja za ljude i njihove životne probleme.

Smrt našeg uvaženog kolege i saradnika Obrada Zarubice ostavila je veliku prazninu u šumarskoj struci, u privrednim krugovima Crne Gore i trajan gubitak među kolegama, prijateljima, drugovima i porodici.

Za dostojanstven život, za doprinos koji je dao struci i svojoj zemlji, primjeran odnos prema kolegama i saradnicima neka je vječna slava i hvala dragom Obradu.

Duko Jovović